

На вниманието на: доц. д-р Тодор Чобанов – заместник-кмет на Столична община

Относно: Обществени консултации по Проект на Система за прием на ученици в първи клас в общинските училища на територията на Столична община

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ЧОБАНОВ,

Във връзка с провеждане на обществени консултации с предмет: Проект на Система за прием на ученици в първи клас в общинските училища на територията на Столична община, изразяваме следното становище:

Нека критерия „Уседналост“ да не се ограничава само до прилежащия район на едно единствено училище, а да бъде валиден по отношение на най-близките и най-удобните за придвижване включително с градски транспорт 3-4 училища, особено ако става въпрос за квартали без училища, т.е. без равен достъп на децата до качествено образование, и се налага ползването на обществен транспорт. Такъв е например случаят със Студентски град, където Столична община вече 40 години не предприема построяване на училище, въпреки интензивното разрастване на района в последните десетилетия, и същевременно не се ангажира с подсигуриването на училищен превоз. Най-близките училища 11 ОУ „Пимен Зографски“, 105 СУ „Атанас Далчев“, 55 СУ „Петко Каравелов“, 8 СУ „Васил Левски“ са в съседни квартали и отстоят на около 3 км. от местоживеенето на децата.

В конкретния случай става въпрос за децата на преподаватели, докторанти, студенти, които по липса на друга възможност живеят в семейните общежития. **Децата от тези блокове са разпределени само в 55 СУ, което би било удобно единствено, ако родителите разполагат с личен автомобил и имат възможност да прибират детето от училище с него. В останалите случаи прибирането на детето би било истинско изпитание, защото спирката в посока Студентски град на автобуси 280 и 294, (последният минава изключително рядко), е тази непосредствено след метрото на Г.М. Димитров, т.е. автобусите са препълнени и не само, че не е удобно, но е и почти невъзможно да се качиш в автобуса, и ако го сториш, то това би било същинско мъчение за детето - да пътува правостоящо до вратите във винаги претъпкан автобус. От друга страна, фактът, че единственият удобен достъп от дома ни до училище е сведен до превозване с личен автомобил противоречи и на целенасочените действия на Столична община гражданите да слязат от автомобилите си и да ползват градски транспорт, за да се подобри качеството на въздуха в града, който живеем.**

55 СУ отстои на 6 автобусни спирки от семейните общежития, на толкова отстоят и 11 ОУ 105 СУ, с тази разлика, че в техния район има две линии на редовно движещи се автобуси 102 и 94, които не обират трафика от метрото. Така че настояваме, особено **в случаите, когато общината не е подсигурила училища на пешеходно разстояние или училищен превоз, да се съобрази и с придвижването с градския транспорт и да даде по-голяма възможност за избор, включвайки и други също толкова близки училища в административния район или в съседни такива.** Така всъщност ще се гарантира и

буквата на закона - изпълнението на чл. 43 от Наредба №10 за близост, и духа му - удобството на децата при отиване и връщане от училище.

Настояваме да бъде включено и 105 СУ, тъй като това училище има статут на иновативно, и е дългогодишно базово училище към СУ „Климент Охридски”, а децата ни имат право на качествено образование.

Обръщам внимание и на факта, че децата ни са дискриминирани по отношение на равен достъп до качествено образование не само заради липсата на училища на пешеходно разстояние или подсигурен училищен превоз, но и по отношение на етническия си произход, доколкото на стотици деца от ромски произход Столична община години наред подсигурява безплатен училищен транспорт, за да стигат до училища в други квартали на София, различни от тези, в които живеят и в които обаче е построила училища, а всички останали деца са лишени от тази привилегия.

В заключение бихме искали да подчертаем, че при така очерталите се обстоятелства ние, преподаватели, студенти, докторанти, които живеем и се грижим за семействата си в Студентски град, сме лишени от възможността да предадем афинитета си към знанието на нашите деца, защото държавата/общината компрометира условията за това, абдикирайки от грижата да подсигури училища на пешеходно разстояние от местоживеенето на децата или удобен обществен транспорт и така превръща ходенето на училище в столицата на България в изпитание и мъчение за малките ученици.

Искрено се надяваме, че ще се вслушате в гласа на родителите и ще предприемете действия, за да подсигурите реалното спазване на чл.43 от Наредба №10, водени от автентичната грижа за бъдещето на децата.

С уважение:

Наталия Христова, гл. ас. д-р

Аглия Маврова, гл. ас. д-р